

Munkaerőhiány a fahasználatban is Új technológiákban a megoldás

A Zalaerdő Zrt. gazdálkodásában mindig elsődleges szempont volt a fakitermelési lehetőségek kihasználása, az erdőnevelést segítő fahasználatok időben történő szakszerű végrehajtása. Állományaink sajátos korosztályösszetételéből és az új üzemmódok törvényben előírt mennyiségének növekedéséből adódóan a kitermelhető faanyag mennyisége csökkent. Emellett a rendelkezésre álló fakitermelői kapacitás olyannyira megfogyatkozott, hogy amíg az előző években a vállalkozások részére nem mindig tudtunk egész évre megfelelő mennyiségű munkát biztosítani, az idei évben a Zala megyei vállalkozásokkal a feladataink végrehajtása is kétségesse vált.

tésére a rendelkezésre álló kapacitás csak úgy lesz elegendő, ha a természeti körülmények jobbakké lesznek az átlagosan elvárhatónál.

Az éves fahasználati munkák végrehajtásának értékelésekor azonban figyelembe kell venni, hogy az így elért teljesítmények is jelentős többletmunkát igényeltek az ágazat műszaki irányítóiól. A közelben fellelhető, eddig nem a részvénytársaságunknál dolgozó



Sampo harvester lucos véghasználatban

(Fotó: Nemes Zoltán)

Ennek oka egyrészt más ágazatok munkaerő-keresletének növekedése, hiszen egyre kevesebb fiatal tartja egy életre szóló hivatásnak a megerőltető, az időjárás szélsőségeinek kitért munkahelyen az erdei munkák végzését. Másrészt a rendszerváltáskor megalakult fakitermelő brigádok vezetői lassan elérik a nyugdíjas korhatárt, a vállalkozás továbbvitelére pedig nem mindig találunk megfelelő embert. Ezenkívül a környezetünkben létrejött munkahelyek jobb fizetéssel, kellemesebb munkakörülményekkel csábítják az erdei dolgozókat.

A 2017–18. évi vegetáción

kívüli fő fakitermelési szezonban az időjárás sem kedvezett a munkák ütemes végrehajtásának. Az átlagosnál több csapadék a kihasználható munkanapokat lényegesen lecsökkentette, így a szezonban szokásos kétszázezer köbméter kitermelésével szemben nem értük el a 160 ezer köbméter mennyiséget sem. Ugyan az időjárás nem akadályozta a munkákat, a második harmadév feszített tervét nem tudtuk maradéktalanul teljesíteni, nem sikerült az eddigi évek nyári termelési mennyiségét növelni. Így az utolsó harmadra maradt fahasználatok elvégzésére és az éves terv teljesí-

vállalkozások munkába állítása mellett megyén kívüli munkaerőt is sikerült szerződtetnünk az elvégzendő munkákhoz. A növekvő munkabérek, üzemanyag- és egyéb költségek kompenzálására – használati módokként differenciáltan – a vállalkozói díjak jelentős növelését tettük lehetővé.

Az előző években megfelelő mennyiségben tudtuk lecserélni a csőrös közelítési technológiát a korszerűbb, hatékonyabb, környezetkímélőbb forwarderes közelítésre. A kézi fakitermelés helyett az utóbbi években kellett jelentős mértékben eddig nem használt fakitermelési technológiát bevezetnünk nevelővágásainkban, szűkárós lucosainkban, gyengébb véghasználatainkban. A többcélú fakitermelő gépek elterjesztése a garanciája annak, hogy feladatainkat maradéktalanul elvégezhessük, hisz az élő munkaerő növekedésére számítani nem lehet, a gépi munkák munkaerő-szükséglete csak az egyharmada-egygyede a hagyományosnak.

A harvesteres technológia kiterjedt alkalmazása részvénytársaságunknál 2012 októberében a Sampo-Rosenlew 1046 Pro harvester megvásárlásával kezdődött.

(Folytatás a 2. oldalon.)



Szűk helyen is elfér a Novotny forwarder

(Fotó: Ritka Szabolcs – 6x6 Trans Kft.)



(Fotó: Héjja Árpád)

Erdésznappal indult az Erdők Hete

Változatos programok október elején

Az idei a XXII. Erdők Hete – amelynek jelmondata „Növekvő erdők Magyarországon” – az elmúlt közel 100 év alatt megduplázott erdők és a további fásítások, erdőtelepítések fontosságára hívta fel a figyelmet.

A rendezvénysorozat nyitó hétvégéjén, 2018. szeptember 29-én szervezte meg az OEE Nagykánizsai és Zalaegerszegi Helyi Csoportja a „Zala kincse az erdő! V. Erdésznapot”, melynek ezúttal is a Csácsbozsoki Arborétum adott helyet. A rendezvény célja az erdészek sokrétű, értéket teremtő munkájának be-

vös, szeles őszi idő ellenére sokan ellátogattak a megyeszékhelyről és a környékbéli településekről a csácsi városrészbe, ahol egész nap ingyenes programok várták az erdei munkák és a természetben található „kincsek” iránt érdeklődőket.

A látogatók vezetett túra keretében ismerkedhettek az ar-

hatásokat vizsgálhatták. Lehetőség volt többek között a környék erdészeti erdei iskoláival való megismerkedésre, interaktív játékaiknak kipróbálására, történelmi évgűrűk tanulmányozására, vadpörköltök és kemencében sült finomságok kóstolására. A színpadon a Zala Zenekar szórakoztatta a közönséget, a legkisebbek körében pedig a hagyományörző népi játékok voltak a legvonzóbbak.

Az erdésznapot követő héten gazdag programkínálattal kapcsolódott a Zalaerdő Zrt. az Erdők Hetéhez, mely során az egész megyében ismeretterjesztő foglalkozások, erdei vezetett túrák várták a jelentkezőket. A Zalaerdő által szervezett programokon közel 1100 fő vett részt, zömében gyerekek, de akadtak szép számmal felnőttek is. A parkerdeinkben, tanösvényeinkben tartott vezetett túrák mellett újdonság volt a Nagykánizsai Parkerdőben tartott őszi élményfutás. Ismét volt veradás, és a Bajcsai Csemetekert életébe is betekintést lehetett nyerni. A programszervezésben erdei iskoláink, az erdei vasút, öt erdészetünk és a központ vett részt.

Fürné Kinsztler Anita,
Steyer Edina



mutatása, valamint az erdész-társadalom megítélésének javítása a civilek körében. A hű-

borétum titkaival, „Harkály doktor” (azaz Kungli József) segítségével pedig a fákat érő káros

Erdővarázs



Nagy sikernek örvendett a III. Erdővarázs családi nap Budapesten 2018. szeptember 21–22-én. A Zalaerdő Zrt. hagyományosan a Vadkaland elnevezésű sátorban tartott interaktív foglalkozást kicsiknek és nagyoknak egyaránt. A gyerekek idén a fából készült játékok kipróbálása mellett erdei állatokat ábrázoló álarcok mögé bújhattak, valamint állatnyomos nyomdával képkeretet díszíthettek.

Munkaerőhiány a fahasználatban is

Új technológiákban a megoldás

(Folytatás az 1. oldalról.)

Akkor a fiatal lucosainkban keletkező szűkárók felszámolására kellett megoldást talál-

lalkozó látta be, hogy a hagyományos technológiához szükséges munkaerő nem áll rendelkezésre, így ők is a har-

távú forwarderből álló gépsor beállításával. A tapasztalatok itt is kedvezőek voltak mind a végrehajtás minősége, mind



Ponsse harvester lombos állományban

(Fotó: Nemes Zoltán)

nunk, mert a hagyományos fakitermeléssel csak lassan, jelentős értékvesztéssel tudtuk volna a károsított faanyagot felkészíteni, piacra juttatni.

A gép három műszakban dolgozva 2016 végére a folyamatosan keletkező szűkárók felszámolását elvégezte. A kedvező időjárás következtében a lucfenyőpusztulás mérséklődött, emiatt kevesebb véghasználati feladat adódott a gép számára, így mód volt arra, hogy az elsősorban fenyves törzskiválasztó gyérítésekben jelentkező fakitermelői munkaerőhiány pótlására is használjuk a technológiát. Így 2017–18-ban már mintegy 8000 köbméter termeltünk ki fenyves nevelővágásokban.

Egyre több fakitermelő vál-

vesteres technológiában látták a megoldást.

A Nagykanizsai Erdészetnél lánctalpas kotrógépre szerelt vágófejjel rendelkező döntőrakásoló gép munkába állításával sikerült kedvező tapasztalatokat szerezni, először fenyves tisztításában, majd lombos törzskiválasztó gyérítésben értünk el jó eredményeket. A gépi technológiát aprítéktermeléssel egészítettük ki, ezáltal az apadék mértéke is jelentősen lecsökkent.

A Lenti Erdészet erdei fenyves törzskiválasztó gyérítéseiben nagy mértékben tudtuk csökkenteni a felkészítés nélküli nevelővágások mennyiségét a Kesla harvesterfejjel szerelt Takeuchi kotrógépből és Novotny keskeny nyom-

az eredményesség tekintetében.

Több erdőrésztletben láthatunk szakmailag megfelelő, az állománynevelés minden igényét kielégítő gépi munkát. Idősebb állományokban nagyobb teljesítményű gépek – pl. Ponsse harvesterek – dolgoztak, míg a törzskiválasztó gyérítésekben egyre több, egyedileg összeállított, lánctalpas kotrógépre szerelt harvesterfejjel ellátott gépet használhatunk.

Célunk mindenképpen a gépi erővel elvégzett nevelővágások mennyiségének növelése az ilyen jellegű vállalkozások felderítésével, szerződtetésével, de el kell gondolkodnunk a saját gépparkunk ilyen jellegű bővítésén is.

Nemes Zoltán

Útátadó Szentpéterföldén

Ünnepélyes keretek között adtuk át 2018. október 11-én délután a Pusztamagyaród–Szentpéterföldre kerékpározható fő feltáróutat a nagyközönségnek.

Az ünnepségen Rosta Gyula vezérigazgató a 12 kilométeres erdészeti útról elmondta: a Mura Program keretében elvégzett felújítás mintegy 300 millió forintba került. Ez a beruházás csatlakozik az erdei vasút jövő évre tervezett felújításához, amelynek révén újabb 8 kilométernyi vasútvonal nyílik meg, 40 kilométerre bővítve ezzel a közforgalmú hálózatot.

Cseresnyés Péter, az Innovációs és Technológiai Minisztérium parlamenti államtitkára, a térségi Mura Nemzeti Program miniszteri biztosa azt hangsúlyozta, hogy a kormányzat, a Zalaerdő Zrt. és az itt élők összefogásának példája

több mint háromezer kilométernyi út újult meg Magyarországon. Csak idén 160 milliárd forintos beruházással 1200 kilométernyi út rendbetétele kezdődött el vagy indul hamarosan, a Magyar Falu Program keretében pedig további jelentős összeget szánnak a 4 és 5 számjegyű mellékutak felújítására.

Dr. Bitay Márton Örs államtitkár arról beszélt, hogy az állami erdőgazdaságok az elmúlt években csaknem 20 milliárd forintot fordítottak közjóléti beruházásokra. A látogatottsági adatok mutatják, hogy milyen nagy az igény a kilátókra, kisvasutakra, tanösvényekre vagy

nos Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény diákjai, az utat a lenti Mocorgók Egyesület tagjai próbálták ki elsőként kerékpárral.

A kerékpározható út összeköttetést teremt – a már korábban kerékpározásra kijelölt – a Becsehely–Bak összekötő úttól nyugatra eső településekkel, valamint elérhetővé válnak szentpéterföldi szolgáltatásaink, a horgásztó, az erdei szállásunk, valamint a kisvasúti szárnyvonalunk itteni végállomása is.

A most átadott szakasz hossza 7 kilométer, a teljes hossza mintegy 12 kilométer, ami egy főágból és egy mellékágból áll.

Az út úgynevezett hideg remix eljárással, környezetbarát módon készült. A burkolat szélessége 3,5 méteres, 2x75



Fotó: Varga György

az erdészeti út megnyitása. A térségnek ugyanis – a Mura Program egyik céljának megfelelően – éppen a kerékpáros turizmus adhat kitörési lehetőséget. Az államtitkár emlékeztetett arra is, hogy 2010 óta

erdei iskolákra, és ugyanúgy igény lenne az erdőgazdaságok úthálózatának megnyitására a kerékpáros turizmus számára – mondta az államtitkár.

A megnyitón közreműködtek a borsfai Fekete István Által-

centiméteres teherbíró padkával épült. A felhasznált anyag mennyisége homokos kavicsból 12 ezer köbméter, zúzott mészkőből 1350 köbméter és aszfaltból 1600 köbméter volt.

Steyer Edina

A maggyűjtés tapasztalatai

Társaságunk az értékesebb és jobb genetikai adottságú fák tulajdonságainak továbbörökítésére magtermelő állományokat tart fenn. Ezeknek a területe jelenleg nettó 276,92 hektár. Az idei évben az „Erdészeti genetikai erőforrások megőrzése” jogcímre sikeres pályázatot adtunk be, melynek ellenőrzése november végével lezárult, és az ellenőrzés során a támogatás kifizetési feltételeit teljesítettük.

Virágzás és terméskötődés alapján az idei évben kocsányos tölgyből és bükkből kiváló, kocsánytalan tölgyből pedig jó termésre volt kilátás. A szeptemberi aszályos időnek köszönhetően sajnos nagyon sok makk idő előtt lehullott, és a legtöbb a kocsányos tölgyből. Ezek után az októberi maggyűjtés során a regisztrált maggyűjtési helyeinkről és magtermelő állományainkból a becslésünkhöz képest kocsányos tölgyből kevesebb, kocsánytalan tölgyből viszont

több makkot sikerült felvásárolnunk. A magtermelő állományokból gyűjtött magot elkülönítve kezeljük. A begyűjtött mennyiségek kocsányos tölgyből 337 mázsa, kocsánytalan tölgyből 668 mázsa, bükkből pedig 16 mázsa.

A fenti fafajokból saját gyűjtésből és vásárlásból sikerült biztosítani az erdőfelújítás igényét, és elegendő mennyiséget tudtunk a csemetekertekbe elvetni ahhoz, hogy biztosított legyen az erdőfelújítás csemeteszükséglete az elkövetkező két

évre. Kocsánytalan tölgyből és bükkből pedig értékesíteni is tudtunk. Az ősze tervezett makkvetéseket még nem végezték el teljesen, a tavaszi erdősítésre szánt makktelek a bajcsai makktarlóiban és az erdészetek tárolóiban telelnek át.

A fő fafajokon kívül kisebb mennyiségre vöröstölgy- és csermakkból, valamint fekete dióból volt szükségünk. Cserből nagyon jó termés volt, így gyorsan összegyűlt a csemetekertbe vetendő mennyiség, de vöröstölgyből és fekete dióból nem sikerült maradéktalanul begyűjteni a szükséges mennyiséget.

Az idei maggyűjtési szezon legnagyobb problémája a termés begyűjtése volt. Sajnos egyre kevesebb a maggyűjtést végzők száma, a következő évek egyik legfontosabb feladata a maggyűjtő bázisunk újraráépítése lesz. A maggyűjtés a

csemetetermelés és az erdőfelújítás számára is kulcsfontosságú, így mindent meg kell tennünk a maggyűjtést végzők visszahódításáért.

Csányi Anita
erdőművelési előadó



A Bánokszentgyörgyi Erdészeti Évértékelője

Változatos évet hagy maga mögött a 9275 hektár erdőterületen gazdálkodó Bánokszentgyörgyi Erdészeti Évértékelője decemberének végén.

Gazdálkodási tevékenységünk legfőbb vonalán, a működésünk alapjául szolgáló erdőgazdálkodásban nem egy átlagos, a külső szemlélőnek az erdész szakmáról alkotott nyugalmas ábrázolást, „hát könnyű nektek erdészeknek” évről tudunk beszámolni.

Másfél milliárdos fatermék-árbevételünket mintegy 75 ezer köbméter faanyag értékesítésével terveztük megvalósítani, melyhez 80 ezer köbméter meghaladó fakitermelési tervet készítettünk az idei évre. Az erdészeti bánokszentgyörgyi erdőtervezési körzethez tartozó érvényes erdőtervezési terv 2017. december 31-én lejárt, a fordulópontra sajnos az erdőrendezési szolgálat nem készült el az új körzeti erdőtervezéssel, így átmeneti erdőterv alapján gazdálkodunk az idei és valószínűleg a következő évben is. Az erdőgazdálkodási osztállyal együttműködve az idei fakitermelési tervet az előző erdőtervi ciklus számaival terveztük, azaz mintegy 235 hektár törzskiválasztó gyérítést, 355 hektár növedékfokozó gyérítést és 78 hektár redukált területű véghasználatot terveztünk elvégezni.

Az évet viszonylag alacsony faanyagkészlettel indítottuk. Az enyhe, csapadékos, kevés fagyos nappal elmúlt tél után a csapadékos tavasz sem kedvezett a fakitermelések végrehajtásának. Az első harmadévre tervezett mintegy 34 ezer köbméter faanyagból 8 ezer köbméter nem sikerült letermelnünk, természetesen ez a kiesés a faanyag értékesítésében is megmutatkozott, így az első harmadévben 235 millió forinttal alacsonyabb fahasználati árbevételért értünk el. Az erdészeti fajajösszetételéből adódóan az elmaradás ledolgozására csak az utolsó harmadévben nyílik lehetőség. Az időben elkezdett munkák és a megnövekedett kapacitásunk mellett (egy közel másfél éve leállított Komatsu forwardert sikerült újra bérbe adni) az októberi fahasználatnak kedvező száraz időjárás is segítette a feladatok elvégzését. Ennek ellenére a gyérítésekben, azon belül is a törzskiválasztó gyérítésekben jelentős munkaerőhiány tapasztalható. Alakult ugyan néhány újabb brigád, de többen fejezik be a munkát, mint ahányan a fakitermelésben képezték el a jövőjüket. Ennek a problémának jövőbeni megoldása valószínűleg csak technológiai fejlesztésekkel lesz orvosolható.

A faanyag-értékesítésben keresleti piacon dolgoztunk, mind faipari vevőink, mind lakossági ügyfeleink részéről, a környező önkormányzatok szociális tűzifaprogramjában is mintegy 1000 köbméterrel veszünk részt. Jelentős feladatot 21 ezer köbméter meghaladó

faanyag rövid idő alatt történő piacra juttatása. Az elmúlt évek visszatérő problémája, hogy vagonos vevőinket novemberben nehezen tudjuk kiszolgálni a vagonhiány miatt.

Erdészeti erdőfelújítási kötelezettségének területe 1423 hektár. Ennek nagyobb hányada természetes felújítás, de több mint 300 hektár mesterséges; ezek vagy szűkárós lucosok helyén lévő tölgyesek, vagy egyéb (gyertyános, cseres, vörös tölgyes) állományok szerkezetátalakítása tölgyessé. 15 hektár folyamatos erdőtelepítésünk is van, ezek is tölgyesek.

A 2018. évre terveztünk összesen 100 hektár I. kivített, aminek döntő többsége természetes sikernövekmény, mesterséges erdősítés mindössze 17 hektár. A pótlások tervezett területe 23 hektár. A tavaszra tervezett erdősítési feladatokat elvégeztük, az őszi munkák folyamatban vannak.

A 2017–18. évi enyhe télnek és a bőségesen hulló csapadéknak köszönhetően évek óta először „áztak át” talajaink úgy, hogy az elmúlt erdősítési szezonban elültetett csemeték nagyon jól tudtak fejlődni. Az őszi ültetések idejét viszont a hosszasan elhúzódó vegetációs időszak egy hónappal le rövidítette; később lehetett a csemetékterekben kiemelni, így az erdősítésekbe elültetni is a csemetéket.

Nagy hangsúlyt helyezünk a mesterségesen felújított erdeink elegyességére; pl. a lucosok utáni tölgyesekben minden ötödik sort bükkal és vadgyümölcscel ültetünk be, és a későbbi pótlások faja mind

gyümölcs vagy hegyi juhar. Bükkös természetes felújításainkba sem ültetünk soha bükköt pótlásba, ott jellemzően tölgy vagy vadgyümölcs, juhar a „váz”.

Az év első felében lehullott sok eső miatt erdeink egészségi állapota látványosan javult. A fiatalosok rendkívüli növedéket hoztak, 4–6 éves tölgyes erdősítések sokhelyütt 1 méteres évi magassági növekedést produkáltak. A sok csapadék

ra kitűzött feladatainkat nem tudtuk maradéktalanul elvégezni.

Befejezett ápolásainkat és tisztításainkat a tervezett területeken év végéig maradéktalanul elvégezzük. A befejezett erdősítések területe az elvártnál jóval nagyobb lett, összesen megközelítőleg 160 hektár.

Ősszel az erdőgazdálkodási osztállyal egyeztetve olyan mennyiségű makkot sikerült gyűjtenünk, hogy abból a baj-

bükkös felújítógázainkban a kocsánytalan tölgy elegyarányának növelése, valamint tölgyes felújítógázaink elbükksödésének megakadályozása is. Az elmúlt években már nem kell keresgelnünk a bükkújulatot, hanem tömegesen jelent meg az idősebb, 80 év feletti bükköseinkben és a határos tölgyeseinkben is, ennek kompenzálására pótlásainkat tölgyel és egyéb elegyfajokkal végezzük végvágás után az

ték. Emellett további 10 aranyérmes gímika került terítékre, ez is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a jövő szeptemberi gímikavadászataink október elejére elkeltek.

Vad földgazdálkodásunkban igyekszünk átállni a többéves pillangós veteményekre. A pillangós kultúrák kedvezően hatnak a gímállomány minőségére, hosszú távon olcsóbbak és nem utolsósorban a talaj minőségét is javítják. Ebben az évben a vadászkamara által kiírt pályázaton is nyertünk támogatást vadlegelő létesítésére. A vadtakarmány jelentős részét saját földön termeljük.

Az ágazat pénzügyi tervét teljesíteni fogjuk úgy, hogy a vadkár a tervet meghaladó lesz, viszont a vaddisznóhús árának drasztikus csökkenése ellenére az árbevételünk meghaladja a tervezettet. Így várhatóan a tervezett eredménnyel zárjuk az évet.

A vadászházak kihasználtsága kiegyensúlyozottnak mutat, mindkét házban eddig 350 körüli vendégéjszaka volt.

A közjóléti feladataink közé tartozik a Szentpéterföldi horgászó üzemeltetése. Ebben az évben telepítettünk süllőt, balint, pontyot és keszeget. A telepítés mennyiségét minden esetben a tő árbevétele határozza meg. A napijegyet vásároló horgászok száma évről évre növekszik, az idei évben mintegy 500 darab napijegyet, 80 darab éves jegyet és néhány hetijegyet értékesítettünk. A közjóléti tevékenység keretében üzemeltetjük a Szentpéterföldi Horgász Lakot. A ház a turisták, horgászok, pihenni vágyók és alkalmanként a vadászni vágyók igényeit szolgálja. Az elmúlt évben 299, míg ez évben eddig 453 vendégéjszakánk volt. A horgászokban ezen a nyáron 3 tábor – vadásztábor, horgásztábor és természetismereti tábor – szerveztünk általános iskolás gyerekeknek.

A csömödéri központtal működő erdei vasútüzemünk mind a teherszállítás, mind a személyszállítás terén jól teljesített. Az egész évre tervezett 18 346 köbméter faanyagból november végéig 16 179 köbméter szállítása valósult meg. A Lenti Fűrészüzemnek tervezett közel 2000 köbméteres átszállítási tervet már az ősz végére meghaladtuk. Személyszállító járatainkat 20 853-an vették igénybe november végéig. A mára hagyománnyá vált Kisvasút Napra sikerült ismét a MÁV napközi vonatot beállítani és gazdag programot szervezni a gyerekeknek. Emellett nagy sikerrel működnek különleges alkalmakra szervezett különvonataink is, mint a Márton-napi libalakomás járataink és a gyerekek körében méltán népszerű Mikulás-járataink. Lenti múzeumunk látogatottsága meghaladta a 3200 főt.

Egle Zoltán, Pálkás Ákos, Vaski László



Vadásztábor Szentpéterföldén

(Fotó: Egle Zoltán)

miatt azonban nőtt a „gaz” és a szeder is. Az ápolások elvégzését azonban sokszor éppen a sok esős nap akadályozta, de leginkább itt jelentkezett a 2018-as év legnagyobb erdőgazdálkodási problémája: a munkaerő kiáradása és elvándorlása, azaz hiánya. Így a vállalkozói kör átcsoportosítására kényszerültünk, és immáron nem csak helybeli vállalkozókkal és emberekkel oldjuk meg feladatainkat, hanem külsők, erdélyi munkaerő bevonásával is. Ennek ellenére a nyár-

csai csemetékterti vetésekhez is át tudtuk adni 4000 kilogrammot, továbbá bükkmakkot is szállítottak be vállalkozóink a mi területünkről. Saját, későbbi fakadó szlavón tölgy magtermelő állományunkból (Mulató-völgy, Bánokszentgyörgy 6 C) is sikerült makkot gyűjtenünk, amit elkülönítve elvetettünk a Haraszi Csemetékterünkbe, innen a fagyzugos völgyekbe fogjuk kiültetni az ebből nevelt csemetéket. Ugyanitt kocsánytalan tölgy- és feketedió-magot is vetettünk, Kósa Milán erdészünk saját fejlesztésű (és készítésű) makkvető adapterével.

Külön említést érdemel az, hogy a bálványfa terjeszkedése soha nem volt ilyen intenzív a mi erdeinkben; a legváratlanabb helyeken és a legvéde- tebbnek hitt tömbök közepén jelenik meg és tör előre. A problémát nagyon komolyan vesszük és kezeljük, tapasztalataink szerint az egyedüli felverődéshez is oda kell menni, és ki kell irtani. Kerületvezető erdészeinket elláttuk egy egysegcsomaggal, amely tartalmaz egy 2 literes kézi permetezőgépet (vegyszerrel betöltve) a kisméretű fácskák megszórására, továbbá egy palackot a léces méretű fák kéregsértés utáni lekenésére bekevert szerrel és ecsettel. Ezt a csomagot kötelező jelleggel az autókban tartják, és minden észlelést azonnal tudnak – és kötelesek – kezelni. Amennyiben nagyobb méretű fát találnak, akkor akkus fűrőgéppel, injekciószerűen kezeljük azt.

Fontos szakmai feladatunk lenne még tölgyelegyes

újulat hiányos foltokban. Tudományos kísérletekben bebizonyosodott, hogy a tölgyelegyes bükkösökben a folyamatos erdőborításra való törekvés a tölgyek elegyarányának visszaszorulását okozta. A feladat megoldása és üzemszerűvé tétele az egyik legfontosabb szakmai feladat az erdészetenél az özönfajok visszaszorítása mellett.

Kiemelten fontos ágazataink közé tartozik még a vadászat és a közjólét a vasútüzemmel. Vadászati terveink előreláthatólag teljesíthetők lesznek az idényben, melynek során 676 gímszarvas, 337 őz és 1070 vaddisznó elejtése a feladat.

A vaddisznó hasznosítása minden elképzelésünket felülmúlta, melyhez nagyban hozzájárultak a január–februári jól sikerült hajtások. Ekkor már látott az állomány magas létszáma, amit visszaigazoltak a gyors és eredményes befogások, melynek eredményeként a társaság vaddisznós kertjeibe 253 vaddisznót szállítottunk. A befogásokkal együtt 1100 darab felett jártunk november végén, és reményekkel nézünk a téli vaddisznóhajtások elé. A sertéspestis megelőzésére megtettük azokat az intézkedéseket, melyeket a hatóság előírt. Az afrikai sertéspestis megjelenésének a legjobb gátja a vaddisznózsigerék megsemmisítése. A gímszarvas vadászati főszezonja kitűnően sikerült, több mint 80 gímika elejtéséhez segítettük vendégeinket. Az ország legnagyobb nemzetközi pontszámú gímikája a szentpéterföldi területen esett, 255,8 IP-re értékelt.



Az ország legmagasabb pontszámú gímikája a Szentpéterföldi Vadászóház előtt

(Fotó: Vaski László)

100 éve hunyt el Bedő Albert

Emlékezés a kiváló magyar erdőszpolitikusra

Száz évvel ezelőtt – az első világháború elvesztésével egyidőben – hunyt el Kálnoki dr. Bedő Albert országos főerdőmester, államtitkár, az MTA levelező tagja, az Országos Erdészeti Egyesületnek megalakulásakor titkára, később első alelnöke, majd tiszteletbeli elnöke, az Erdészeti Lapok munkatársa, szerkesztője.

Bedő Albert a háromszéki Sepsikőrőspatakon született 1839. december 31-én. Édesapja dr. Bedő Lajos székely-

resztúron járt gimnáziumba, majd az érettségi után két évig jogot és unitárius teológiát hallgatott Kolozsváron. Innen ve-

teret is kívántak biztosítani, s miután az 1851-ben alapított, német szellemiségű szakmai szervezet, az Ungarischer Forstverein magyar szellemiségűvé reformálásával kudarcot vallottak, 1866. december 9-én megalapították az Országos Erdészeti Egyesületet. Az új, valóban magyar szervezet első titkárának pedig Bedő Albertet választották, aki több mint tí-

1872–1899 között szerkesztője volt. Szakmai pályafutása előbb a Pénzügyminisztériumhoz kapcsolódott, ahol 1872-től főerdőmester, 1873-tól pedig főerdőtanácsos volt. Az erdőügyek 1881-től a Földművelés-, Ipar- és Kereskedelemügyi Minisztérium hatáskörébe kerültek, így Bedő Albert előbb országos főerdőmester, 1885-től pedig földművelésügyi államtitkár lett. 1880-tól az MTA levelező tagja. 1896-ban vonult nyugdíjba, s ez év őszétől országgyűlési képviselőnek választották. Nyugdíjasként is aktív tevékenységet folytatott az OEE-n kívül több egyesületben is. Életének 79. évében, 1918. október 20-án hunyt el. Az OEE budapesti, Alkotmány utcai székházában ravatalozták fel, majd a búcsúztatás után a kálnoki unitárius temetőben, édesanyja hamvai közelében helyezték örök nyugalomra.

Szakmai és közéleti tevékenysége kezdetétől Bedő Albert a magyar erdőszeti szaknyelv és szakirodalom megteremtésén is fáradozott, többek között úgy, hogy székely szülőföldje és más tájak erdővel, erdőszettel kapcsolatos népi kifejezéseit beemelte a szakmai köznyelvbe, országos használatba. Az általa először 1874-ben kiadott „Erdő-Ör vagy az erdőszet alapvonalai kérdésekben és feleletekben” c. erdőszet szakismereti tankönyv az erdőszet szakiskolákban kötelező alaptankönyv volt. Szakmai munkásságának egyik kiemelkedő eredménye a Divald Adolffal és Wagner Károllyal közösen megalkotott, a tartamos erdőgazdálkodást biztosító, első modern polgári erdőtervezvénynek tekintett 1879. évi XXXI. törvénycikk, amely ötvenöt évig volt hatályban. Bedő Albert államigazgatási beosztásaiban mindent megtett az erdőszeti és bányászati ágazat különválasztása és önállóvá tétele érdekében. Megszervezte az erdőrendezői és erdőfelügyeleti rendszert, majd országos erdőleltárt készíttetett, amelynek adattárát 1896-ban négykötetes erdőszeti statisztika formájában tette közzé. Ehhez készült a híres, manapság Bedő-térképként emlegetett átnézeti térkép is. Művei megjelentek német és francia nyelven is, munkásságát pedig már életében számos kitüntetéssel ismerték el.

Emlékére az Országos Erdészeti Egyesület 1957-ben Bedő Albert-emlékérmét alapított, Ásotthalmon pedig erdőszeti szakiskolát neveztek el róla. Emlékére országszerte több helyen található szobor, kopjafa, emléktábla és dombormű.

A kiváló erdőszpolitikus, Bedő Albert halálának 100. évfordulóján az OEE Nagykanizsai Helyi Csoportja koszorúzással egybekötött megemlékezést tartott Nagykanizsán, a Bedő Albert utcában található emléktáblánál.

Fűr Tamás

Horváth Borbála nyugdíjban

Közel negyvenkét Zalaerdőnél töltött év után vonult nyugállományba ez év őszén Horváth Borbála belső ellenőr, szakszervezeti főbizalmi és titkár.

Borbála a horvát határ melletti kis faluban, Molnáriban született, ott nőtt fel egy hatgyermekes család legkisebb gyermekeként. A mai napig anyanyelvi szinten beszéli a horvát nyelvet, s nem véletlenül Horvátország a kedvenc utazási célpontja.

Az általános iskolát Molnáriban és Semjénházán, a középiskolát, illetve a gyors- és gépírói tanfolyamot Nagykanizsán végezte, a mérlegképes könyvelői és adótanácsadói oklevelet pedig Zalaegerszezen szerezte meg. Kezdetben a tót-szerdahelyi tanácsnál dolgozott adóügyi előadóként, s mint mondta, ez alapozta meg tudását a későbbiekre.

A Zalaerdő jogelődjénél 1977. június 16-án kezdett dolgozni – először a Műszaki Erdőszetnél pénztárosként, majd a Déli Erdőszetnél, később a Nagykanizsai Erdőszetnél mint könyvelő, ezután került át a

szetesen voltak kellemetlen feladatok is, szigorú voltam, fontos volt a szabályok betartása és betartatása, de emellett igyekeztem mindig emberséges maradni.

Borbála a szakmai tevékenysége mellett aktív közösségi emberként több társadalmi tisztséget is vállalt, így például az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezetének tagjaként működő Zalaerdő Zrt. szakszervezetének szb-titkári pozícióját töltötte be 2009-től. Emellett a részvénytársaság központi főbizalmijának választották meg 2009 januárjában, majd odaadó munkáját elismerve 2014-ben megerősítették ebben a tisztségében. Nyugdíjba vonulása után a főbizalmi Majorics Judit számviteli ügyintéző, a titkár Kovács Ágnes től előadó választás útján vette át a helyét. Az országos szervezetnél jelenleg is elnökségi tag, pozícióját a jövő évi választásokig kívánja megtartani.

Nevéhez fűződik az Erdészeti és Faipari Sportnapokon való aktív részvétel fellendítése, csakúgy, mint a társaságon belüli családi napok megszervezése. Az ő mandátuma alatt kapott határozott helyett határozatlan idejű szerződést a Lenti Fűrészüzem számos dolgozója, illetve ez idő alatt alakult ki a Zalaerdő Zrt. jelenleg működő



Horváth Borbála (Fotó: AM)

Bajcsai Erdőszethez vezető könyvelő, gazdasági vezető pozícióba. A központban 2000 őszén kezdett belső ellenőrként dolgozni. Ezt megelőzően gyese volt a fiával, Péterrel, aki idén ősszel töltötte be 20. életévét, s villamosmérnöknek tanul a fővárosban.

– Az ellenőri munkakör számomra nagy kihívást jelentett, hiszen el kellett fogadtatni magam a kollégákkal, rá kellett vezetnem őket, hogy nem ellenük vagyok. Ellenőrként mindig is ezt tartottam szem előtt, mindig a segítő szándék vezért, hiszen cégen belül mindannyian egy csapat vagyunk. Termé-

cafeteria rendszere.

A sportnap rendezvény mindig is szívügye volt, éppen ezért a sors fintora, hogy éppen egy ilyen rendezvényen érte bokesérülés. Emiatt hosszú ideig táppénzre kényszerült, és régi hobbiának, az utazásnak sem tud olyan mértékben hódolni, mint korábban. Mint mondta, szerencse, hogy még előtte ellátogatott Dubrovnikba, ami az egyik legkedvesebb élménye lett. Szabadidejében szívesen kertészkedik az otthonában, Kiskanizsán, de valójában sosem unatkozik, mindig akad tennivaló.

Steyer Edina



magyar unitárius lelkész volt, aki az 1848–49-es szabadságharcban önkéntesként harcolt az egyesült orosz–osztrák csapatok ellen, amiért az osztrákok később három hónapnyi börtönrel is sújtották. Az ötgyermekes lelkései család elsőszülöttjeként Bedő Albert az elemi iskolát már édesapja új szolgálati helyén, a Sepsikőrőspatakkal szomszédos Kálnokon végezte, Székelyke-

zetett az útja 1860-ban a selmecbányai Magyar Királyi Bányászati és Erdészeti Akadémiára, ahol 1866-ban szerzett erdőmérnöki oklevelet.

Selmecbányán, az Akadémián találkozott az erősen magyar nemzeti elköteleződésű Divald Adolffal és Wagner Károllyal, akikkel együtt a magyar nyelvű erdőszeti kultúra és szaknyelv megteremtését tűzte ki célul. Ennek szervezeti hát-

zenhárom éven át látta el a tisztséget, majd állam- és szakigazgatási munkaköri teendői miatt lemondott a titkári tisztségről, és 1880-tól az OEE első alelnöke lett. Szintén a magyar erdőszeti kultúra és szaknyelv megteremtését szolgálta az első magyar nyelvű erdőszeti szaklapunk, az Erdészeti Lapok megalapítása 1862-ben, amelynek Bedő Albert a kezdetektől munkatársa, majd

Programok

DECEMBER 29. ÉS 30.

Évzáró utazás a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal

További információ:

kozjolet.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo; Kaliba Mihály +36304742146, erdeivasut@zalaerdo.hu)

JANUÁR–FEBRUÁR:

„Hull a hó, és száll a dér: / Itt a tél! Itt a tél!”: erdei programok óvodásoknak és iskolásoknak előzetes bejelentkezés alapján a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola szervezésében

További információ:

Molnárné Vitális Anikó (+36-30/933-8851, vitalis.aniko@zalaerdo.hu)

JANUÁR–FEBRUÁR:

„A téli erdő meséi”: téli erdei séták előzetes bejelentkezés alapján óvodás, iskolás csoportok számára a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola szervezésében

További információ:

Povics Noémi (+36-30/511-3213, povics.noemi@zalaerdo.hu)

FEBRUÁR 16.

Valentin-napi járat a Csömödéri Állami Erdei Vasúttal

További információ:

kozjolet.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo; Kaliba Mihály (+36-30/474-2146, erdeivasut@zalaerdo.hu)

Fotópályázat



Szerencsi Gábor: Síelő

Az Erdő és ember című, legutóbbi fotópályázatunkra 133 pályázótól 455 alkotás érkezett. A pályamunkákat a hagyományoknak megfelelően **Maros Sándor** természetfotós (zsűrielnök), **Varga Attila** gazdasági igazgató, **Pintér Csaba** erdészet-igazgató, **Léránt János** természetfotós, nyugalmazott kerületvezető erdész és **Steyer Edina** PR-ügyintéző értékelte.

A dobogós helyezettek:

1. Szerencsi Gábor: Síelő
 2. Dudás Natália: Faember
 3. Gutter Krisztián: Munkába
- Különdíj: Furján Zoltán: ...köd utánam

A nyerteseknek szívből gratulálunk!



Dudás Natália: Faember



Gutter Krisztián: Munkába



Furján Zoltán: ...köd utánam

Országos gímbikarekord a trófeaszemlén

A szeptemberi szarvasvadászat sikere a vadgazdálkodási ágazatra nézve meghatározó jelentőséggel bír. Augusztus második felében már meg-megszólt egy-egy böggő bika a nyár végi éjszakában, majd szeptember közepére elérte csúcspontját a böggés.

Az utolsó pillanatban érkezett lemondások miatt a vadászházainkat nem sikerült mindenhol teljesen megtöltenünk. Bár az elmúlt év sikerei, a folyamatos reklám, a vásáron való részvétel hatására mindig több és több megkeresés érkezik hozzánk. Az igényes vadászok szívesen látogatnak el a Zalaerdőhöz, ahol szakszerű, figyelmes és eredményes vendégvadásztatásban részesülnek.

A tavalyi vadászterület-megújítások után, napjainkban részvénytársaságunk közel 10 000 hektárral kevesebb területen gazdálkodik. A terület csökkenése a gímsszarvasvadászatban is éreztette hatását. Szeptember hónapban 130 da-

rab gímagancsot vittünk el bírálatra. Pontszám alapján a legnagyobb tróféájú gímbika a Bánokszentgyörgyi Erdészetnél szeptember 11-én esett Zsernoviczky István hivatásos vadász kíséretében. Tömege az országos bírálaton 15,28 kilogramm, CIC-pontszáma 252,87 volt. Ez az agancs volt egyben az országban az idén legtöbb bírálati pontszámot elért trófea is!

A 2002 óta hagyományosan megrendezésre kerülő trófeaszemlénket ezúttal október 12-én tartottuk a Szentpéterföldi Vadászháznál. A kiállított 108 darab gímtrófea átlagon felüli terítéket mutatott, az összes bírált trófeából 23 darab aranyérmes (18%), 46 darab ezüstérmes

(35%), 35 darab bronzérmes (27%) és 26 darab érem nélküli

(20%) minősítést kapott. A szeptemberi átlagsúly 7,76 kg/db, az

érmes átlagsúly 8,48 kg/db volt. Az agancsok formagazdagsá-

ga, a 15 kilogrammos tömeget meghaladó páratlan 24-es látványja különlegességnek számított. A tárlaton bemutatott egyedek fényképeit és bírálati lapjait a 17. trófeakatalógusunkban foglaljuk majd össze, melynek megjelenése az év végére várható.

Munkánk elismerését talán az fejezi ki legjobban, hogy a jövő évi szeptemberi szarvasvadászati lehetőségéből 95 darab elejtésére már most előjegyzéseket kötöttünk. Bízunk abban, hogy vendégeink jó hírlunket viszik magukkal, és amikor visszatérnek, hívnak magukkal másokat is!



(Fotó: Für Tamás)

Páli Tamás

Fekete István

Szilveszteri emlék

Este még könnyű szélben hajlongott a sás, és a néma köd puhan ült meg a csalitok fölött, de úgy éjfél tájon felkelt a hold, és csontüregű szemével dermedést nézett a világra.

Elült tőle a szél, kiegyenesedett a sás, és a szállongó köd oda-fagyott az erdőhöz. És egyszerre fehérek lettek a kopasz fák, a reszkető cserjék, a zombékok és a homokos árokpartok, hol – nem is olyan régen – fácántyúk fürdette csirkéit.

A csirkék azóta megnőttek, elszéledtek. Némelyik kakas lett, némelyik tyúk, de volt olyan is, aki nem érte meg ezt a fehér világot, mert a nyárban és az őszben fölös számban csavarogtak rókák, nemkülönben héják is.

Hallgat az erdő, csak mi lépegetünk ropogva a fagyos úton. Várjuk a sípszót, amire feljajdul a csend, és a hajtók lármájára rettegve pattogni kezd az erdő. Puskások csak ketten vagyunk. Nem beszélünk, tudjuk a helyünket, mint ahogy a hajtók is ismernek minden bokrot, hiszen évek óta csináljuk ezeket a hajtásokat, és ez a vadászat bűcsú is. Azért vagyunk olyan csendesek.

Néha átnézek barátomhoz, ő is hozám, és ez a nézés nem kérdés, hogy jön-e valami, inkább bólintás, hogy az idő bizony elmúlt, és utoljára vagyunk ebben az erdőben.

A hajtókat már hallani:

– Ne, róka, ne!...

Amikor újra végignézek a nyiladékon, barátom akkor emeli puskáját. Nyugodtan, lassan.

Aztán megrándul a puska, és én tudom, hogy egy rókával kevesebb van az erdőn.

Most a másik oldalra fordulok, és villámgyorsan kell lőnöm, mert egy róka akkor perdült vissza a sűrűbe. Kicsit elbámészkodtam, és most nem biztos, hogy meglesz-e a róka. A hajtók már nincsenek messze, hát bekiáltok, hogy engedjék el a tacsót, mert egy sebzett róka van itt valahol előttem.

Nemsokára hallom is:

– Nyif-nyaf-nyif-nyaf!

Szemem a sűrűn, de nem látok semmit, és az ugatás is egy helyről hallatszik.

A nagy figyelésben későn veszem észre, hogy egy kakas nyitott szárnyakkal siklózik át felettem, és kapkodva elhibázom.

Csak a róka legyen meg!

Erre a fohászra jön is a válasz:

– Itt a róka, itt a róka, hej, az anyád... dobja ide, Péter bácsi, a botját... eredj innen, kutya!

A következő pillanatban hallom a bot zuhanását és a kis tacsó fájdalmas vonítását.

– Ne a kutyát üsd, te ökör! – mondja az öreg Péter.

– Mondtam, hogy menjen innen... – És újra zuhan a bot.

Csend. Na, most mi van? Csak halk diskurálást hallok. Erőlte-tem a fülem, és végre hozzám ér a bűvös szó:

– De szép farka van...

Nincs már baj. Most már jöhetnek a nyulak, vagy ami akar. De nem jön semmi. Később a hajtók jönnek, és végül a kis tacsó, mérhetetlen szemrehányással a szemében.

– Gyere ide, Uccu!

De Uccu alig néz rám, mintha én is tagja lennék valami bűn-szövetkezetnek, mely a kis tacsókat fejbe veri.

A rókák azonban szépek. Két róka volt a hajtásban, és meg is lett mind a kettő. Nagyon tudjuk már, hová kell állni. Az elmúlt évek alatt kitapasztaltuk.



És lassan múlik a nap.

Ebédhez tüzet rakunk. A füst lassan merészkedik a hideg ég alá, és amikor feltörnek a lángok, a levegő remegni kezd a tűz fölött, mint nyáron vagy tavasszal, amikor a napisten áldott tenyerét rajtatartja a világon.

Mire az ebéd vége, már késő délután van. Az erdőben ordas árnyékok sompolyognak, és az utolsó hajtásban már felvillan a puskacsó lángja.

Ritka rudas erdőben jönnek a hajtók, amikor valamelyik váratlanul elkiáltja magát:

– Róka!

De ekkor már látom is a komát, amint elnyúlva, kétségbeesett iramban száguld át köztünk. Pontosan közepén. Bizony messze van, de az ördög nem alszik... A gyors dupla után a róka töretlen sebességgel repül át a nyiladékon. Nézek utána. Kár volt lőni. Talán megsebeztem.

Ekkor furcsa dolog történik. A róka támolyogni kezd, ugrik jobbra, ugrik balra, végül felbukfencezik egy tuskóban, és úgy marad. Megsimogatom öreg puskám, barátom kalapját lengeti felém, a hajtók kiérnek.

A kis tacsót is megsimogatom, melegen, hosszan, és ez a si-

mogatás az erdőnek szól, a fáknak, a bokroknak, és hála van benne az elmúlt örömekért.

Az idő eljárt, és ha most fáklám lenne, beszúrnám valamelyik öreg fa villás ágai közé, hogy világítson, amíg világíthat magányos, dermedt éjszakákon az emlékeknek, és múljon el magától a múlt idő sötétségébe fúlva, mint maga az emlékezet.

Este van már ekkor. A vadászház előtt sötétben állnak a hajtók, és valamelyik azt mondja:

– Nem hideg a klepetus, Jóska?

Válasz nincs.

Dideregve, összefagyva áll mellettünk Jóska, a tüdőbajos cigány. Hosszú, fekete kabátja nyitva, hóna alatt hegedűtök. Nézi a rókákat.

Hogy vagy, Jóska?

Köszönöm, csak vagyok...

Hangja színtelen, rekedt, szomorú.

A városban nem kellett, és itt is elmarták a többiek, mert féltek a betegségétől.

– Hová mégy, Jóska?

– Nem tudom.

– Ül fel a kocsira. Vedd fel ezt a szűrőt.

Jóska kapkodva bújt a kopott szűrőbe.

– Megyünk valahova? Megyünk – suttogetta, és hangjában régi mámorok kalandvárása lobogott. – Muzsikálok én olyan nótákat...

– Jól van, Jóska, csak takarózz be jól.

A kocsni nekiszaladt az estének. Az erdő fái elszaladtak mellőlünk, és már a szőlő mély útján kapaszkodtunk fel, hol a fagyalsövényekre fehér csipkét vert a dér.

Megálltunk az öreg pince előtt.

Itt búcsúzzunk az óvétől és egymástól. Jóska váratlanul jött, de – ne adja Isten – azt hiszem, tőle is búcsúzhatunk.

Az asztalon apró lámpa, a kemence szája melegen nevet, s a levegőben ódon almaszagban fürdik a csend.

Körülöttünk suttoget az elmúlt év.

Barátom bort tölt.

– Te, tudom, nem iszol, Jóska...

Jóska szemei lázas hetykeséggel nevetnek.

– Szabad már... a doktor úr megengedte. Ihatok, amit akarok...

Összenéztünk, és a szomorúság nyúlós marka megszorítja torkunkat. Jóska ihat, amit akar...

– Hát Isten éltesen, Jóska!

Megtörli száját, de már nincs nyugta. Bontogatja hegedűjét. Pengeti. Mi meg nézünk a borba, könnyöklünk, és Jóskára gondolunk, akiben szétfutott a bor, és nem hallja, hogy ziháló lélegzésében mintha kaszárt suhintának.

Éjszakába nyúlik az est. A bor fogy, a pengetésből nóta lett, és nem is olyan lehetetlen, hogy Jóska meggyógyuljon. Hallott már ilyet az ember...

Nevet a kis lámpás, melegen döng a kemence, és Jóska énekel. Talán nem is ének ez, csak olyan igrices elmondás, melyet átszó a hegedű panaszkodása, betyárokról, pecsétetes levelekről, gyöngyről, csillagról, vérről...

Éjfélkor barátom elfújja a lámpát, és hirtelen sötétben maradunk. A hegedű tétován zeng még egy kicsit, aztán elhallgat, és mélységes, üres lesz a csend.

Amikor a gyufa fellobbant, egymásra néztünk. Jóska arca fehér, mint a gylcs.

– Megijedtem – dadogta –, nagyon megijedtem... fulladok a sötétben... nem jó nekem a sötétség... – És remegő kézzel leteszi a hegedűjét. Szétleskel a homályos sarokba, eltolja maga elől a poharat, és lázas, nagy szemében riadtan vergődik a félelem.

Odakint ekkor hujogva feltámadt a szél. Száraz leveleket sodort éjféli zizegessel a holt év fehér arcára, és mi elfeledtünk egymásnak boldog új évet mondani.

**A Zalaerdő Zrt. Csömö-
déri Erdei Vasútüzemében
szolgáltatást teljesítő, 490-
2002 pályaszámú „ÁBEL”
gőzmozdony 2017 feb-
ruárjában elérte 60 éves
korát, így az érvényes sza-
bályozás szerint a kazán
fővizsgás felújítása – az
előírás szerint elvégzett
kazánbiztosi vizsgálatok
és szakszerű javítások el-
lenére – már nem volt to-
vább halasztható. A moz-
donyt ideiglenesen le kel-
lett állítani.**

A Mura Program keretében 2018-ban megnyíló források igénybevételel megkezdődött a mozdony felújítása. A kiírt pályázatot a debreceni székhelyű ENERGOSZERVIZ Kft. nyerte. A kft. referenciamunkái között szerepelt a nagycenki „ANDRÁS” és a szilvásvárad „SZILVI” gőzmozdony felújítása. A pályázati kiírás, illetve a megkötött szerződés a kazán felújítása mellett a mozdonygépezet és a kerékpárok

Tavasztól újra jár Ábel

vizsgálatát, szükség szerinti javítását is tartalmazza.

„ÁBEL” gőzmozdony elszállítására 2018. március 2-án került

sor. A kazán kiemelése és tisztítása után az első kazánbiztosi szemle április 25-én valósult meg. A szemle alkalmával vilá-

gossá vált, hogy a kazán javítása a feltételezettnél komolyabb munkákat követel a kazán merevítését szolgáló támrudak szakadása és a kazán falának korrózió miatti, a vártnál nagyobb terület érintő elvondása miatt. Az igazolt pótmunkák alapján a szerződés költségkeretét is módosítani kellett. A kerékpárok mágnesporos vizsgálata során megállapították, hogy a hajtó kerékpár

forgattyúján és a forgattyúcsapon repedések találhatók, melyek nem javíthatók. Az új forgattyúk legyártására alternatívaként felmerült a forgácsolt-hegesztett kivitelű kialakítás, de az igénybevétel mértéke és nem utolsósorban a hosszú távú üzemi megbízhatóság, mint alapvető cél elérése érdekében a klaszikus, kovácsolt szerkezetű forgattyúk legyártatása mellett dön-

töttünk. A forgattyúk gyártásához szükséges műszaki kapacitás szükségessége miatt a kerékpárok összeszerelése, így a felújítás befejezése jelentősen késik. Mindezzel együtt a felújított mozdony késze jelentése, a futáspróba lebonyolítása 2019 márciusára várható, így a menetrend szerinti közlekedésben a mozdony már részt vehet.

Montskó Sándor



ZALA ERDŐ

**A Zalaerdő Zrt.
dolgozóinak lapja**

● Szerkesztőbizottság: **dr. Baráth László, Bodor György, Fűrné Kinsztler Anita, Fűr Tamás, Hopp Tamás, Horváth Ferenc** (ny. term. ig.), **Illés György, Kovács Ferenc** (term. ig.), **Kreiner Roland, Lukács István, Pintér Csaba, Steyer Edina, Vaski László.** ● Felelős szerkesztő: **Kovács Ferenc** (term. ig.) ● Kiadja: **ZALAERDŐ Zrt.** ● Felelős kiadó: **Rosta Gyula** vezérigazgató ● Nyomdai előkészítés: **Zala-Lap Kft.** ● Nyomtatás: **Gura Nyomda Bt.** ● Felelős vezető: **Gura Béla**